Dimarts 2 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 2,23-28): I s'esdevingué, quan passava un dissabte per uns sembrats, que els seus deixebles, tot fent camí, es posaren a arrencar espigues. Però els fariseus li deien: «Mira, per què fan en dissabte el que no és lícit?». I els diu: (...) «El dissabte ha estat fet per a l'home, i no l'home per al dissabte. Per tant, senyor és el Fill de l'home també del dissabte».

L'autèntic "repòs" del Dissabte

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui considerem el vertader sentit del "repòs sabàtic". El Dissabte és símbol de l'Aliança d'amor entre Déu i l'home. La creació està pensada, justament, com un espai per a l'Aliança, com el lloc de trobada entre Déu i l'home, com un lloc per a l'adoració.

El culte autèntic, la veritable ofrena a Déu no pot ser la destrucció de quelcom (sacrificar un animal, per exemple), sinó la unió de l'home i de la creació amb Déu. La pertinència a Déu no té res a veure amb la destrucció o amb el "no-ésser", i sí amb un cert mode de ser (un "respondre" a Déu). El repòs del dissabte pretén la participació en el descans i en la pau de Déu. Celebrar el dissabte significa tornar als orígens, rentar-nos de tota la contaminació que les nostres obres han produït. Però, quan l'home es nega al "oci per Déu" (això és, quan es nega a l'adoració), aleshores entra en l'esclavatge del "negoci".

—Senyor, que res no posi jo pel davant del vostre servei!